

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. Бургас, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Анита Хр. Велева

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. СТЕФАНОВА
като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Административно
наказателно дело № 20222120202380 по описа за 2022 година

Образувано е по жалба на К. Н. У., ЕГН *****, против електронен фиш серия
"К" № 4543780, издаден от ОДМВР-Бургас, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182,
ал. 1, т. 4 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер
на 400, 00 /четирисотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В жалбата се прави искане за отмяна на атакувания електронен фиш поради неговата
незаконосъобразност, свеждаща се в противоречието му с материалния закон и съществени
нарушения на процесуалните правила. Жалбоподателката поддържа, че на 24.06.2022 г.
личният ѝ автомобил е спрял за проверка от контролните органи и ѝ е бил връчен
процесният електронен фиш, в който е конкретизирано извършено от нея нарушение на
27.02.2021 г., във вр.с което противопоставя аргумент, че административно-наказателната ѝ
отговорност е ангажирана след изтичане на сроковете по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Извършва
буквално тълкуване на заложената в в пар.6, т.65, б. "б" от ДР на ЗДвП легална дефиниция
на „мобилни автоматизирани технически средства и системи" ,считайки че в кумулативно
единство законодателят е въвел изисквания относно тяхната прикрепеност към превозно
средство или временно разполагане на участък от пътя, и към начина на установяване на
нарушенията - в присъствието на контролен орган, което тълкуване аргументира в контекста
на възражението си за неприложимост на разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП.

В съпроводителното писмо, с което материалите по
административнонаказателната преписка са изпратени в съда, се излагат съображения, че
електронният фиш е издаден при спазване изискванията на материалния и процесуалния

закон и се прави искане за потвърждаването му.

В съдебно заседание жалбоподателката К. У., поддържа заявените в жалбата възражения, очертавайки, че липсата на дата на съставяне на фиша е съществен порок, пречателен за формирането на становище за спазване на давностния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН. Противопоставя съображения, рефериращи към несигурност и нестабилност от гл.т. на събраните доказателства, дали фишът е издаден за нарушение, извършено именно от нея в качеството и на водач на автомобила, т.к. от снимковия материал е видимо, че тя стои вдясно на водача.

Въззиваемата страна – ОДМВР-Бургас, редовно уведомена, не изпраща представител.

По допустимостта на жалбата:

Сезирацията настоящата инстанция документ е процесуално допустим, доколкото е подаден от наказаното физическо лице и срещу подлежащ на обжалване електронен фиш. По делото са налични писмени доказателства /л.13, гръб/, материализирани в извлечение от информационна система на ОДМВР-Бургас, с-р Пътна полиция, за датата на връчване на електронния фиш- 24.06.2022 г., поради което съдът намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 189, ал. 8 ЗДвП.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалвания електронен фиш, в параметрите на поставените нормативни изискванията в чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На 27.02.2021 г. в 16: 11 часа жалбоподателката К. У. управлявала собствения си лек автомобил марка "Пежо", модел "207" с рег. № *** в гр.Бургас по ПП I-9, км249+100 с посока на движение от ПВ „Юг“ към КПП-3. Към 27.02.2021 г. в горепосочения пътен участък максимално разрешената скорост на движение била 50 км/ч, която била сигнализирана и с пътен знак "B26", но независимо от това жалбоподателката управлявала автомобила със скорост от 84 км/ч при отчетен толеранс – 3км/ч.

Спазването на режима на скоростта в посочения участък на 27.02.2021 г. в диапазона 16.10-17.10 ч. се контролирало с мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение TFR1-M 510, временно разположена на участък от пътя. Мобилната система за видеоконтрол TFR1-M с идентификационен № 510/07, представлява одобрен тип средство за измерване, вписано под номер 4835 в държавния регистър на одобрените типове средства за измерване, и била преминала проверка на техническата изправност на 04.02.2021 г. със заключение, че съответства на одобрения тип.

Въз основа на установеното от мобилната система за видеоконтрол бил издаден електронен фиш серия "К" № 4543780, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП на жалбоподателката било наложено административно наказание "глоба" в размер на 400, 00 /четиристотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП.

Очертаните фактически положения съдът прие за изяснени на база анализа и оценката на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, сред които инкорпорираните по реда на чл.283 НПК писмени доказателства: заповед № 81213-931/30.08.2016 г. на Министъра на вътрешните работи справка за собственост на лек автомобил с рег. № ***, протокол от проверка на мобилната система за видеоконтрол TFR-1M № 2-4-21 от ГД“НП“ Сектор „управление на собствеността“- полицейска техника , удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835, издадено от Български институт по метрология, протокол за използване на АТСС за контрол на скоростта рег. № 769p-4549/02.03.2021 г. с начало на работа 16.10 и край на работа 17.10 ч. на 27.02.2021 г., обективиращ установяването на 27 нарушения от АТСС, отговор от зам.кмет „Строителство, инвестиции и регионално развитие на Община Бургас“, ведно със схема за организация на движението, видно от който на път I-9 КПП, в участъка пътен възел „Юг“ с посока на движение към КППЗ, Община Бургас има поставен пътен знак Б26 вещественото доказателствено средство – снимка № 18040, TFR-1-M №510. Съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 ЗДвП изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес.

Съдът оцени писмената доказателствена съвкупност като вътрешно съгласувана, убедителна и надеждна доказателствена основа на изводи относно фактите и намираща се в кореспондиращо съотношение с приобщеното вещественото доказателствено средство.

С оглед на изложеното съдът кредитира изцяло вещественото доказателствено средство –снимка № 18040, TFR-1-M №510, от която се установява регистрационният номер на управлявания автомобил, както и измерената скорост, като кадърът на заснемане е в ракурс приближаващи и обхваща именно лек автомобил марка "Пежо", модел "207" с рег. № *** в гр.Бургас, управляван от жалбоподателката, в който контекст несъстоятелно е възражението за възможно заснемане на друг автомобил.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът формира вътрешното си убеждение,материализирано в следните правни изводи:

Атакуваният електронен фиш е издаден в предвидената от закона писмена форма, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред. Електронен фиш серия "К" № 4543780, издаден от компетентна държавна институция – ОДМВР-Бургас и съдържа всички реквизити, изискуеми съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика на превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Изчерпателно лимитирания занокодателен минимум реквизити е в значително по-стеснен спектър в сравнение с изискуемите при наказателните постановления, които същевременно са достатъчни, когато се касае за нарушение,

установено с автоматизирано средство за контрол.

Неоснователно е централното защитно възражение относно неспазване на давностните срокове по [чл. 34, ал. 1 ЗАНН](#), доколкото сроковете по [чл. 34 ЗАНН](#) в производството по издаване на електронен фиш са неприложими, тъй като те регламентират сроковете за съставяне на АУАН и издаване на НП. В [ТР № 1/26.02.2014 г.](#) на ВАС стриктно са диференцирани правните характеристики относно форма съдържание, реквизити и ред за издаване на наказателното постановление и АУАН от електронния фиш, като е прието, че: "Съкратеното производство за административнонаказателна отговорност чрез издаване на електронен фиш, въведено в [чл. 189, ал. 4 ЗДвП](#), е изключение от общите правила на ЗАНН, поставящи началото на производството с АУАН и завършването му с НП (...) Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно [чл. 189, ал. 11 ЗДвП](#)), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. " Разпоредбата на [чл. 189, ал. 14 ЗДвП](#) препраща към ЗАНН за неуредените случаи по съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и фишове и по изпълнението на наложените наказания, но в настоящия случай не се касае за непълнота в нормативната уредба, а за изключение от общите правила на административнонаказателното производство, регламентирани в ЗАНН (така и [Решение № 7996/06.12.2019 г.](#) по адм. дело № 10164/2019 г. на АССТГ и [Решение № 7163 от 22.11.2019 г.](#) по адм. дело № 7061/2019 г. на АССТГ).

В случая не са изтекли сроковете на относителната давност ([чл. 11 ЗАНН](#) вр. [чл. 81, ал. 2](#) вр. [чл. 80, ал. 1, т. 5 НК](#)) и на абсолютната давност ([чл. 11 ЗАНН](#) вр. [чл. 81, ал. 3](#) вр. [чл. 80, ал. 1, т. 5 НК](#)) за погасяване на административнонаказателното производство.

Спазени са изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. В материалите по административнонаказателната преписка е приложен протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система по образец съгласно [чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г.](#)

От писмените доказателства се установява, че контролът на скоростта в съответния пътен участък на 27.02.2021 г. е осъществяван от мобилна система за видеоконтрол TFR1-M с идентификационен № 510/07, представлява одобрен тип средство за измерване, вписано под номер 4835 в държавния регистър на одобрените типове средства за измерване, и е преминала проверка на техническата изправност на 04.02.2021 г. със заключение, че съответства на одобрения тип.

От отговора от зам.кмет „Строителство, инвестиции и регионално развитие на Община Бургас“, ведно със схема за организация на движението, е видно че в процесния участък Път I-9, в участъка пътен възел „юг“- движение от ПВ „Юг“ с посока на движение към КПП-3 е действало общото ограничение на скоростта за превозни средства от категория

„В“ в населено място, което е било сигнализирано и с пътен знак "В26" - 50 км/ч.

Съдът намира, че от вещественото доказателствено средство - снимка № 18040, TFR-1-M №510, намиращо се в смислово-информационен синхрон с писмените доказателства, по несъмнен начин се установява и конкретната величина на превишението на скоростта на движение на лекия автомобил. От вещественото доказателствено средство се установява, че измерената скорост на движение на лекия автомобил е 87 км/ч. От протокола за техническа проверка на мобилната система се установява стойността на относимата възможна грешка предвид измерената скорост на движение - 3 % при скорост до 100 км/ч, установена при реални условия на измерване на скорост при полеви тест. Така установеният диапазон на възможна грешка е приспаднал в полза на жалбоподателя, като при измерена скорост от 87 км/ч, административнонаказателната ѝ отговорност е ангажирана за движение със скорост 84 км/ч (87 км/ч - 3 %).

Разпоредбата на [чл. 188, ал. 1 ЗДвП](#) предвижда, че "собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. " В материалите по административнонаказателната преписка не е приложена декларация от собственика на автомобила, че на 27.02.2021 г. в 16: 11 часа лекият автомобил е бил предоставен на друг, различен от жалбоподателката ползвател, поради което правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на У. като собственик на автомобила. Декларираното от нея едва в ход на съдебните прения възразение, претендиращо за неустановеност на авторството на нарушението е правно ирелевантно, предвид преклудирането на срока указан в [чл.189, ал.5, изр.2 ЗДвП](#) и несъвестимостта му с предписания в тази разпоредба ред, съгласно който В 14-дневен срок от получаването на фиша собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

Съдът намери обаче, че в обжалвания електронен фиш неправилно е посочена нарушената материалноправна разпоредба. В атакувания електронен фиш е посочено, че жалбоподателката У. е нарушила разпоредбата на [чл. 21, ал. 2](#) вр. [чл.21, ал. 1 ЗДвП](#). Разпоредбата на [чл. 21, ал. 1 ЗДвП](#) въвежда общото ограничение на максималната разрешена скорост, с което следва да се съобразяват водачите на ППС от категория "В" в населено място - 50 км/ч. Когато максималната разрешена скорост за движение е различна от указаната в [чл. 21, ал. 1 ЗДвП](#), ограничението се сигнализира с пътен знак [/чл. 21, ал. 2 ЗДвП/](#). В настоящия случай максималната разрешена скорост за движение по ПП 1-9, КМ 249+100, в посока от ПВ „Юг“ към КПП-3, към 27.02.2021 г. е била именно указаната в [чл. 21, ал. 1 ЗДвП](#) за движение на ППС от категория "В" в населено място - 50 км/ч. Ограничението е сигнализирано и с пътен знак "В26", но със забранителния знак не е въведено ограничение, различно от общото, посочено в [чл. 21, ал. 1 ЗДвП](#). Поради

изложеното фактическото описание на поведението, свързано с управление на 27.02.2021 г. в 16: 11 часа лек автомобил марка "Пежо", модел "207" с рег. № *** по ПП 1-9, КМ 249+100, в посока от ПВ „Юг“ към КПП-3, със скорост от 84 км/ч при ограничение 50 км/ч, се субсумира под материалноправната разпоредба на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Допуснатото нарушение на материалния закон обаче не налага отмяна на обжалвания електронен фиш, а единствено неговото изменение посредством преквалификация на нарушението от такова по чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП в такова по чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Съгласно чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗАНН съдът изменя обжалвания акт, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. В настоящия случай такова изменение е допустимо, тъй като всички обстоятелства от състава на нарушението по чл. 21, ал. 1 ЗДвП са изчерпателно и ясно описани в електронния фиш, предявени на жалбоподателката, която е имала възможност да се защитава срещу тях. В същия смисъл са и разясненията, дадени с ТР № 8/16.09.2021 г. по тълк. дело № 1/2020 г. на ОСС на ВАС, I и II колегия: (...) районният съд разглежда спора по същество, т. е. представлява инстанция по същество, когато установи, че административнонаказващият орган е допуснал нарушение на материалния закон при квалификацията на деянието, следва да упражни правомощието си да измени издаденото наказателно постановление, а не да го отменя като незаконосъобразно. (...) Обратното би значило нарушителят да остане ненаказан при проведено пълно доказване на извършено административно нарушение от фактическа страна, т. е. да остане ненаказано противоправно поведение, което изпълва съдържанието на различна от посочената в наказателното постановление законова разпоредба, който резултат противоречи на целите на административното наказание, регламентирани в чл. 12 ЗАНН. (...) при липса на съществено изменение на съставомерните факти в наказателното постановление на основание чл. 337, ал. 1, т. 2 НПК във връзка с чл. 84 ЗАНН, районният съд може да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение, т. е. районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба, без да отменя наказателното постановление. "

От субективна страна жалбоподателката е осъществила нарушението при пряк умисъл като форма на вината, обхващащ в своите параметри интелектуален момент, включващ представите-отражение на действителността на съзнанието относно свойствата и общественотоопасния характер на деянието - че управлява МПС със скорост, надвишаваща разрешената за движение в населено място и волеви момент - проекция на насочеността на волята на субекта, сочеща на това, че е искал да осъществи фактическите елементи на нарушението.

Преценка дали допуснатото административно нарушение съставлява маловажен случай по см. на чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност - ТР № 1 от 12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат на деянието

общественоопасни последици, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения, без значение дали нарушението е резултатно или формално. В случая, нарушението по [чл. 21, ал. 1 ЗДвП](#) е формално, но с оглед значимостта на охраняваните със ЗДвП обществени отношения – безопасното осъществяване на транспортна дейност и безаварийното движение по пътищата, осигуряващи съхраняване на живота, здравето и имуществото на останалите участници в движението, съдът намира, че признаците на извършеното административно нарушение не сочат на маловажност по смисъла на [чл. 28, ЗАНН](#). Нарушението не представлява маловажен случай по см. на [чл. 28 ЗАНН](#), доколкото разкрива обичайна и типична, а не по-ниска степен на обществена опасност на поведението, което законодателят е имал предвид, въвеждайки в нормения комплекс на ЗДвП ограничителния режим на максималната разрешена скорост в населено място.

Не на последно място, за да достигне до извод за неприложимост на разпоредбата на [чл. 28 ЗАНН](#) в конкретния случай, съдът съобрази и обстоятелството, че в настоящия случай се касае за превишение с 34 км/ч, което изключва възможността нарушението да се преценява като такова с по-ниска степен на обществена опасност.

Съгласно разпоредбата на [чл. 182, ал. 2, т. 6 ЗДвП](#) водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място за превишаване от 31-40 км/ч се наказва с глоба 400 лв. Предвид установеното превишение от 34 км/ч, правилно на жалбоподателката е наложена глоба в размер на 400, 00 лева.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният електронен фиш следва да се измени в частта относно правната квалификация на нарушението, а в останалата част - да се потвърди.

Въззиваемата страна не претендира и не доказва разноски.

Така мотивиран и на основание [чл. 63, ал. 2, т. 4 ЗАНН](#), съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ електронен фиш серия "К" № 4543780, издаден от ОДМВР-Бургас, с който на основание [чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП](#) на К. Н. У., ЕГН *****, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400, 00 /четиристотин/ лева за нарушение на [чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП](#), като ПРЕКВАЛИФИЦИРА извършеното нарушение в такова по [чл. 21, ал. 1 ЗДвП](#).

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия "К" № 4543780, издаден от ОДМВР-Бургас, В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____